

Report z cesty: Apalachicola National Forest, prosinec 2010 (1. část)

Přítelství Radek Kastner
[19.06.2011]
Aktualizováno [19.06.2011]

Poté,

co jsme ukončili na je letní floridské dobrodružství v roce 2010, vrátili jsme se s Beth ke starému dobrému standardu pro masožravé rostliny: do Apalachicola National Forest. Ale přesto, naše návštěva cesty zahrnovala místa, která jsme dříve znali, měli jsme na programu i několik novinek....

No, tak jsme vyrazili!

Cesta:

Po ukončení naší jízdy na poloostrově Floridu jsme strávili pár dnů příměm na jih směrem od Tallahassee.

To nám dalo velkou ležitost pro návštěvu Apalachicola National Forest. Byl jsem tady již několikrát v minulosti, ale vždy jen na rychlých, jedno- nebo dvoudenních návštěvách. Těžil jsem se na to, jak tam tentokrát strávím daleko více času. Pro Beth to zde byla první návštěva, takže pro ni bylo všechno nové.

Á

Rozkožní orchidej

Beth a já jsme zůstali v oblasti Apalachicola National Forest jeden celý den. To bylo skvělé, protože přímě cestách jsem zde vždy strávil jen pár dnů. Tentokrát jsem se zde cítil, jako bych opravdu měl k dispozici skvělý životní prostor.

První návštěva, kterou jsme museli udělat, bylo setkání s naším dobrým přítelem Jimem Millerem, který má roky zkušenosti s floridskou pevninou. Přesně jak jsme naplánovali, potkali jsme se s ním u vyhlášené "Pleea Savannah", severně od benzinky Sumatra. Vzhledem k tomu, že to byla pro Beth první návštěva v Apalachicola, cítil jsem, že tato lokalita, její spása je životně důležitá je tím nejlepším vodem mezi poklady tohoto lesa.

Strávil jsem 30 minut chůzi - savanou kolem a dávali se na mnoho masožravých druhů, které se zde vyskytovaly.

Ale opustili jsme toto místo vzhledem k tomu, že jsme vstoupili, že se sem vrátíme, a vyrazili jsme na proslulou lokalitu Sarracenia flava var. rubricorpora poblíž. A když mělo potáhnout - je nutno říci, že pohled na ni byl velkolepý! Celé pole zaplněné majestátnými a elegantními Sarracenia flava s červenými listy, přemokřými listy vlnitými s červenou žilnatinou. Byl to krásný pohled.

Bohužel bylo ráno - nebe rozráženo mlhou a fotografování bylo odloženo. Když jsem se přesvědčil, že je to jen otřeska záhy, než slunce přemokří alespoň na chvíli jakýs mrak a tím se stane světlo měkčí - a přemokřivěji, udělal jsem svůj první snímek a šel na jeden z mnoha mraků, a zatmění slunce.

A šel jsem....a šel....a šel.

A nic! Když mrak se slunci vyhnul, nebo se prostě odpálil dříve, než ke slunci dorazil a zaslepil jeho kotouč. To mě přivedlo k zoufalství! Jedinou chvíli, kdy jsem měl možnost světla "asi na dvě minuty" jsem promrhal dříve v trů, který se zvedl a listy začaly mlhou tančovat v prudkých zvěnech v trů.

Z těchto frustrací jsem si byl nucen požádat zahromovat, vybalil jsem svůj velký rozptylovací světla (tzn. sprchová zvěs) a vyfotil tuto překnou malou orchidej Habenaria nivea. Ale to co jsem chtěl skutečně fotografovat, bylo pro sprchová zvěs přemokřivěji velké. Nedostávalo se mi zástupců -

Dlouholistí

Když jsem skončil s orchidejí, pobavil jsem se fotografování - m to podivně malá rosnatka - legendární - "dlouholistí" Drosera capillaris.

Nejsou tyto rostliny podivné? Pokud si myslíte, že jde pouze o abnormální - ho jedince, tady máte pár dalších rostlin, které vykazují stejné charakteristiky.

Chci bych upozornit na listy bublinatky viditelné v bahně. Bez přemokřivosti

květa a bez polního mikroskopu po ruce, když prozkoumá jiné možnosti, bylo nemožné rozlišit, o jaký druh jde – ale už – seznam možností sestával z *U. juncea*, *U. cornuta*, nebo *U. subulata*. Vzhledem k tomu, že jsme v oblasti občas zahlédli květy *U. cornuta*, bylo celkem pravděpodobné, že se jednalo o tento druh.

Vzpomeně květenství-

Pokud vás svádějí představa, že se ve skutečnosti jedná o rostlinu *Drosera intermedia*, chtěl bych vás upozornit na toto, že tato tmavě červená květenství na obrázku se objevují v rámci vertikálních ze středů rostlin.

Zatímco květenství u *Drosera intermedia* vyráží v čele vodorovně z boční strany rážice. (srovnejte například klad s touto fotografií *Drosera intermedia* z Okaloosa County).

Samozřejmě, že to nezastavilo představy některých lidí o tom, že tyto dlouholisté rostliny jsou zřejmě kladenci mezi *Drosera intermedia* a *Drosera capillaris*, které jsou jakýmžto sobem fertily. Kdo ví?

Děvej kdo!

A já jsem se díval na mraky, které nepáchaly.

Zatímco já jsem reptal, Jim a Beth se bavili sládkem kolem a zjišťovali, co zde mohou nalézt. Beth je velkou znivkyní tušnic a byla potěšena nalezením mnoha rážic *P. ionantha* ve vlhkých oblastech.

V meziase Jim našel velké a široké pájs rostlin *Dionaea muscipula* rostoucích podél odvodňovacího kanálu. Tohle byla lokalita mucholapek, o které jsem nevěděl – i když jsem měl povědomí o jiných koloniích, které rostly asi 3,5 km dolů po cestě.

Rostliny skvěle prosperovaly a vytvořily mnoho semen. Je jasné, že tyto rostliny byly schopny vygenerovat mnohá semena.

V minulosti proběhly diskuse o tom, zda jsou zde tyto rostliny pavodní. Ale v současnosti to již není dávat žádnou nejistotu. Byli identifikováni

lidě, kteří jsou odpovědní za vyšetření semen mucholapky podivné v Apalachicola a tudíž u nás nemusíme dělat spekulovat třeba o tažení těchto ptáčích apod.

Jsou tyto rostliny ekologickou hrozbou? Samozřejmě ne – nemají totiž jediný znak kterým se vyznačují – zhoubné invazivní druhy. I když nepěsvidíte sami sebe, jsou tyto rostliny právě s kým ká přeměněná – Dionaea muscipula jako druh – tyto kolonie jsou uměle vysazené a jsou asi tak "převodná", jako rostliny v květináři nebo na okenním parapetu.

I když já si myslím, že jejich vysazení na tomto místě je odporné. Apalachicola je nádherná a skvělá místo. Nepotřebuje umělé zkrácení o nic víc, než lidi, kteří na zem stále – krásně – atraktivně – barevně loga. Dionaea muscipula nepatří do Apalachicola – a není to to, co tento kout světa – tak unikátní.

Vyámen!

Tou dobou byl u Jim pond unaveným neustále stávkováním si na kvalitu osvětlení. Navrhl, že nás – jako strážně – pond produktivněji návštěvou lokality se S. flava var. ornata, která se nacházela poblíž.

Vzali jsme ho tam a o deset minut později jsme byli skvěle odměněni (podějte se nahoru)!

Skoro zrádně se slunce ukrylo za mraky a větř se utínil. Po tomto sněmku nám mrak dovolil poát – dit je – tak – sněmek samotné I – ky.

Byl to Betin návrat k fotografování – těsně předtím, než jsme byli zastiženi odpolední boučkami.

Expertně – botaničt – detektivně

Strážili jsme o něco víc – asi na okolních lokalitách sledování S. flava var. rugelii, která – enc – a těch myriád dalších bodů – zájmu, které naleznete ve chvíli, kdy prozkoumáte přeměněné lokality.

Obrázek v – je dokumentuje naše silně – způsoby na lokalitě, ukazuje také u – kousek technologie, která doporučuji. Walkie-talkies (malé vysíláky,

pozn. p^Å™ekl.) jsou skv^Ål^Å©, zvl^ÅÅ;t^Å potom, pokud chcete komunikovat n^Å kter^Å© kritick^Å informace, jako nap^Å™-klad n^Ålez rostlin nebo spat^Å™en^Å- hada. Jen tak mimochodem, b^ÅÅ;n^Å© mobily jsou zde zcela nepou^Åiteln^Å©.

Zat^Å-mco Jim hovo^Å™^Å- do modr^Å© vys^Å-la^Åky, j^Åi vypad^Åim, jako bych pon^Åkud mysteri^Åzn^Å komunikoval s moj^Å- GPS navigac^Å-...

Lilo jako z konve, Jim rozhodl, Å^Å4e to je ten spr^Åvn^Å½ Å^Åas, aby vyrazil dom^Å a str^Åvil Å^Åas se svou Å^Åenou Margot a sme^Åkou jeho ps^Å.

Sna^Åil jsem se ho p^Å™esv^Åd^Åit mo^Ånost^Å- n^Åv^Åt^Åvy Å^Ådajn^Å© lokality S. minor pobl^Å-Å^Å, ale nem^Ål v^Åbec z^Åijem ne^Åsp^ÅÅ;n^Å½m hled^Ån^Å-m S. minor v Apalachicola n^Åkolik let a nem^Ål nejmen^ÅÅ^Å- chu^Å¥ p^Å™ipojit se k^Å n^Åim v^Å tomto bl^Åznovstv^Å-.

A tak jsme bohu^Åel pro tento den na^Åje cesty odd^Ålili â€“ zam^Å-Å^Åil na sever do Tallahassee a my na jih do Franklin County, hledat S. minor v de^Åiti. Pokud by se m^Ål p^Å™ece n^Åkdo pokusit dos^Åihnout bl^Åzniv^Å©ho c^Å-le, jsem j^Åi tou spr^Åvnou osobou!

Sarracenia Å— formosa

P^Å™i hled^Ån^Å- Sarracenia minor poskakovalo na^Åje vyp^ÅÅ^Åen^Å© auto po p^Å-se^Ån^Å© cest^Å vedouc^Å- Å^Å™-dk^Å½m borovicov^Å½m lesem. Sna^Åil jsem se dostat tak bl^Å-zko, jak jen to Å^Ålo, k^Å GPS sou^Å™adnic^Å-m, kter^Å© mi dal Randy Zerr. Cht^Ål jsem se dostat po cest^Å co nejd^Åil, ale zastavila mne strouha p^Å™es cestu, kterou zp^Å sobila eroze â€“ n^Åjak se mi necht^Ålo uv^Åznout s^Å vyp^ÅÅ^Åen^Å½m vozem.

Podm^Å-nky nebyl p^Å™-li^Åp^Å™-zniv^Å©. Odpoledn^Å- d^ÅÅ^Å¥ na chv^Å-li ustal, ale a^Å¼ po prsa vysok^Åi vegetace byla nas^Åkl^Åi vodou. Vypadalo to ne velmi mokr^Å© hled^Ån^Å-.

V^Åjude kolem to byl monot^Ånn^Å- pohled na borovicov^Å½ (Pinus elliotii a Pinus palustris) les, s^Å hust^Å½m podrostem palem Serenoa repens.

Prod^Å-rali jsme se mezi mokr^Å½mi palmami, m^Å-Å^Å-c ke slibovan^Å½m pasek^Åim mezi stromy. Velmi rychle jsme si v^Åjimli kv^Åt^Å- Sarracenia psittacina, kter^Å© vyr^ÅÅ^Åely z^Å travin (Aristida stricta). To bylo povzbudiv^Å©!

A potom, jeÁjtÁ nadÁjnÁjÁ- vÁc, naÁjel jsem kÁ™Á-Á¾ence zobrazenÁ©ho na fotografii nahoÁ™e. Uhladil jsem traviny kolem, abych si ho lÁpe prohlÁ©dl a popÁ™emÁ½Ájlel o jeho pÁ™edcÁ-ch. RozhodnÁ tato rostlina vypadala jako Sarracenia psittacina Á— minor. Ale nemohl by to bÁ½t kÁ™Á-Á¾enec mezi Sarracenia psittacina a nÁ•Á-m dalÁjÁ-m?

Mohl bÁ½t tento kÁ™Á-Á¾enec zdrojem nepravdivÁ½ch tvrzenÁ- o tom, Á¾e se S. minor vyskytuje v Apalachicola? OÁ•ividnÁ Randy Zerr

Sarracenia minor i jako kÁ™Á-Á¾ence, ale nemohl jsem si vzpomenout, zda Á™Á-kal, Á¾e rostliny skuteÁ•nÁ vidÁl nebo je jen hledal.....

PokraÁ•ovali jsme v pÁjtrÁjnÁ-.

Sarracenia minor

IroniÁ- osudu, pouhÁ½ch deset metrÁ- od tohoto kÁ™Á-Á¾ence, jsem naÁjel opravdovou pecku - S. minor. (PozdÁji vÁ Kalifornii jsem vidÁl fotografii, kterou poÁ™Á-dil Randy, byla to takÁ© S. minor).

MÁ¾e to vypadat, Á¾e bylo samo o sobÁ snadnÁ© nalÁ©zt tuto rostlinu, ale vÁjmnÁte si, Á¾e rostlina je niÁ¾Á- neÁ¾ traviny kolem. Tato rostlina byla viditelnÁjÁ-dÁ-ky tomu, protoÁ¾e rostla na okraji odvodÁ-ovacÁ-ho kanÁlu; vybral jsem si ji pro poÁ™Á-zenÁ- portrÁ©tnÁ- fotografie prÁjvÁ proto, Á¾e byla tak viditelnÁj.

SluÁjnÁ© vychovÁjnÁ-

NalezenÁ- rarity na lokalitÁ je vzruÁujÁ-cÁ-.

AÁ•koliv jsem byl vnitÁ™nÁ potÁÁjen, dÁjval jsem najevo dobrÁ© vychovÁjnÁ- a zdrÁ¾enlivost, kterÁ© jsou mÁ½m charakteristickÁ½m znakem; pochybuji, Á¾e byste si vÁbec vÁjimli mÁ©ho hloubavÁ©ho nadÁjenÁ-.

ZlatÁ© dÁ-tÁ

Tento jedinec pÁ™itahoval mÁj zÁjmem, protoÁ¾e mÁl tak hluboce kÁ½lovitou lÁjÁ•ku a tÁ©mÁÁ™ zlatou barvu. Fakt pÁknÁ©.

Přeládalá odpolední bouřka, takže jsem rozvinul svůj rozptylovač světla vyrobený ze sprchového zříváku. Tentokrát mi byl však užitečný nikoliv jako difuzor, ale jako kapuce proti dešti.

Bavil jsem sám sebe poizováním množstvím neustále se ztvářejících detailů rostliny, jako tady jejího věřka, oběstě a nakonec kapek na věřku.

Helianthus radula

Tyto rostliny, blžce přebuzně bžněm slunečnicím, jsou přibližně tak velké jako vaše ruka s rozevřenými prsty. Byly celkem běžně pod ochranou silničních valů, ale samozřejmě dšod, protože jsem je fotografoval je to, jak moc nám připomněly jistě dšvěrně známě australské rostliny!

Za neustálého dšmaně vody z našeho oběně jsme začali s Beth hledat místo pro krásnou věřku.

Teď mě poslouchejte a poslouchejte dobře. Pokud navštěvěte Apalachicola National Forest, MUSŤE si vyhradit místo na jšdlo ve Family Coastal Restaurant. Je přesně na jih od kšovatky silnic 65 a 379, na šchodně straně silnice. Přijete dostatečně vyhladovělá a potom hodujte na žšně ztejakě chcete plodech moš. Máam, máam!

Mám kopii jejich menu u sebe, takže pokud ji najdu, vyvěšm jejich otevřacšdobu. Mysšm, že mají zavšeno v pondě a šterš.

Hojně se vyskytují divokě zvěř

Pro náš pobyt v oblasti Apalachicola začšdla Beth ubytování v roztomilě chatě ve Wakulla Springs State Park. To byl šrazně rozdš od naš obvyklě strategie, když jsem plšnoval svůj dobrodružštvš, ale musšm uznat, že chata byla absolutně skvělá. Historická budova, byla dokonšena v roce 1937, a každš pokoj byl vybaven ššitněm nábytkem. Jšdlo bylo takš excelentně.

Wakulla Springs je velkolepš artefakt. Každš den se zš pramene na povrch dostane v přšru kolem 1 miliardy litř vody. Historicky vzato byla šdy voda kšilová šstš, ale degradace vodněch podmšnek v što oblasti všstila vš to, že teš voda tak nějak zakalenš. Ale i přšto je viditelnost ve vodě šstšle kolem 30 metrš. Kostš štvrtohorně savčš jsou tu a tam vyřhovšny pramenem z hlubin, věně kostš americkšch mastodontš, šjavlozubšch

tygr a prehistorických mävůdů.

Oblast Wakulla Springs je takžnima dřky skvělým filmem, kter se zde natřely, včetně Tarzana a "Opilého muže" (1932) a Střry z Āerné laguny (1954).

Každě rno, neže jsme zamřili do přrody, jsme den odstartovali projřkou na lodi po řce. Rangeři byli celkem informovaní o hojných divokých zvířatech a vřhledy byly pompězně. Beth byla potřena a na každě projřce pořdila stovky fotografií.

Cvilku jsme řnorchlovali v plavecké oblasti a ano, aligřtř tady na jaře byli břřnř, ale zřchranřmi byli po ruce, aby zklidnili každěho aligřtř, kterř by se přřli ř zajřmal o vřchno to řplouchřnř. Nedřř si legraci!

Břhem jednoho odpoledne jsme přřsto zařřili velmi blřzkě pohledy řřř kapustřřř a ř nichř jedno bylo mlřřdř. (viz foto vřřř)

Nřřvrat

Vzhledem k tomu, že jsme řřřili každě rno sledovřnřm ptřřř, rozhodli jsme se, že řřřvit skoro celř den, v přřpadě potřřby, posezenřm na lokalitě "řřřř trubic", protože by snad mohly dorazit nřřř mřř, kterě by nřřř umořřnili pořřzenř nřřřřch přřřch snřřmř.

A tak jsme se vrřřili na lokalitu *Sarracenia flava* var. *rubricorpora*. Jako by vycřtilo nřřř bezmezně odhodřnř, pořřř bylo vřce přřřznivě, a břhem pouhřch 30 minut jsem zařřal pořřřřřřř, po kterřch jsem tak touřřil.

Jřř nevřm, co si o tom mřřřřete myslet, ale zř mřřř pohledu to střřlo to za to! Bylo to vyvrcholenř mnohaletěho řřřř, kdy jsem chtřř spatřřit tyto rostliny v řřřm a osvřřřřřřřm řřř.

Tady je dalřřř pohled na spoustu rostlin.

A jeřřř jeden pohled, tento obsahuje osamřřř řřřř *Sarracenia flava* var. *ornata*.

Temně řřřř!

Stejně jako u Splinter Hill Bog, musíte se opravdu snažit, abyste zde pořítili opravdu úpatnou fotografii.

Na druhou stranu je velmi obtížné pořídit takovou fotografii, která by zachycovala pocit, který zažíváte, když se na tomto místě ocitnete. Nemyslím si, že se mi to podařilo.

Myslete na teplo. Myslete na zvuk větru v borovicích. Myslete na mřickou pádu a opatrnost, s jakou na ni musíte nálapovat. Myslete na mokré pocity v ponožkách, které tam zůstane jako memento vašich chybných kroků, kdy se do vody zaboříte a po holení... kousání - lůžek mušek, bzučení - vel, trvalé pocity dehydratace, které máte při každém okamžiku... a pohledy na věčné tyto neuvěřitelné věci, vyrůstající ze země.

Zde je další pohled na savanu, ukazuje újir - oblast --- ooh, vidíte tu malou rostlinu S. psittacina v popředí - uprostřed?

Hmyz!

Máry Exyra začaly být aktivní, máte vidět některé z prvních pátek - znaků po úkození - lůžek vepředu vpravo. Podle Schnella, druh, který se nachází v lůžkách S. flava je Exyra ridingsii.

Když jsem fotografoval tyto rostliny, Beth pochytila několik mř pro studiovou focení.

Rozdíl - lně světlo, odlišné rostliny

Bohužel se po dlouhých letech zdálo, že vrátilo slunce a vypadalo to, že tady zůstane. Světlo se opět stalo kontrastním.

Podvějte se na některé důležité variace zbarvení - lůžek na tomto snímku. Všimli jste si, že dvě velké lůžky na levé straně této fotografie jsou pravděpodobně kříženci mezi *Sarracenia flava* var. *rubricorpora* a *Sarracenia flava* var. *ornata*? Z červených skvrnek na sloupku máte také obviňovat *Sarracenia flava* var. *rugelii*, tento znak je

Ä•asto vidÄ›t u "Ä•istÄ½ch" rostlin Sarracenia flava var. rubricorpora.

ObÄ•as uslyÄ½te zprÄ½vy o vÄ½skytu Sarracenia flava var. atropurpurea v Apalachicola. NicmÄ©nÄ›, vÄ½echny zprÄ½vy o tÄ©to varietÄ› v Apalachicola vypadajÄ½ podezÄ™ele, jako hybridy Sarracenia flava Ä½— rosea.

ZÄ½Ä™e!

VÄ½echno to kÄ½uÄ½enÄ½- o svÄ›tle stranou, nÄ›kdy totiÄ½ byla ta zÄ½Ä™e uÄ½iteÄ½nÄ½i. Toto byl okamÄ½ik za plnÄ©ho sluneÄ½nÄ½-ho svitu, ale pouÄ½il jsem polarizaÄ½nÄ½- filtr, abych Ä½Ä½steÄ½nÄ› odstranil oslnÄ½nÄ½- a odraz na vÄ½Ä½ku lÄ½Ä½ky. StÄ½ny jsou stÄ½le trochu kontrastnÄ½-, ale to je kompenzovÄ½ino äžrozsvÄ½cenÄ½-mâ€œ Drosera tracyi.

Docela pÄ›knÄ©, svÄ½m zpÄ½sobem.

No nenÄ½- k nakousnutÄ½!

UÄ½ jsme se zaÄ½ali na tÄ©to lokalitÄ› balit, a tak jsem jeÄ½itÄ› pÄ™mi odpoÄ½inku poÄ™Ä½-dil tuto fotografii Beth, jak se dÄ½-vÄ½ pÄ™es lÄ½Ä½ky Ä½pirlic.

PosbÄ½rali jsme naÄ½je vybavenÄ½- a zamÄ½Ä™ili k autu. PotÄ™ebovali jsme pÄ½r chvil odpoÄ½inku, doplnit tekutiny a ponÄ›kud se ochladit.

PytlÄ½ci:

BohuÄ½el jsme našli tuto dÄ½-ru, dÄ½kaz o tom, Ä½e jsou zde aktivnÄ½- vykradaÄ½i lokalit.

NenÄ½- Ä½Ä½dnÄ½m tajemstvÄ½-m, Ä½e tÄ› mito lidmi opovrhujÄ½. Ale nalezenÄ½- tÄ©to dÄ½-ry mÄ› dohÄ½nÄ½lo k Ä½Ä½lenstvÄ½- pro nespoÄ½et rÄ½znÄ½ch dÄ½-vodÄ½-, dokonce vÄ½-c neÄ½ obvykle.

Za prvě, tito lidě byli zějmě specialisty â sběraě; Āpirlic â protoě sběrali jen specifickě Āerveně klon. Nebyli to nĀhodnĀ- nĀvĀitĀvnĀ-ci â byly to nadĀjenci do masoĀravěch rostlin. Byli jednĀmi z nĀjs.

Za druhě, tito lidě se ani neobtĀoval zasypat vytvoĀeně dĀ-ry. Nechali je tam pro nĀkoho, kdo pokud by do nich vstoupil, by si mohl pĀknĀ vyvrtnout kotnĀ-k.

No a na zĀvĀr, ponechĀjnĀ- tĀch proklatěch dĀr ukazuje na to, jak malou Āctu majĀ-â nestarĀjĀ- se o to, jestli za sebou nechĀjĀ- nĀjakě bordel.

Tyto dĀ-ry po pytlĀcĀch mĀ opravdu ĀĀ-lenĀ serou. OmlouvĀjme se za jazyk, dĀti, ale nĀkdy by se emoce skrĀvat nemĀly.

ReportĀĀ z cesty: Apalachicola National Forest, Āasně Āto 2010 (2. dĀ-l)

Page citations: personal observations.

Revised: June 2010

ĀBarry Rice, 2005

T: Radek Kastner